

Spelarit 2-2020

Helsingin pitäjän tanhujat ja spelarit ry

Helli Suomisen stipendi Riitta Kankaalle

Helli Suomisen stipendien taroituksena on tukea ja palkita vertaisopintoryhmien toimintaa ympäri Suomea sekä tehdä vertaisopimista tunnetuksi. Stipendi voidaan myöntää tunnustuksen luontoiseksi apurahaksi vertaisopintoryhmälle, vertaisopintoryhmän ohjaajalle tai jäsenelle.

Opintotoiminnan Keskusliiton ylläpitämästä Helli Suomisen stipendirahastosta jaettiin tänä vuonna neljä opintoryhmästipendiä (1000 €) ja viisi henkilöstipendiä (500 €). Stipendihakemuksia toimitettiin määräaikaan mennessä kaikkiaan 66 kappaletta. Ryhmähakemuksia oli 43 kappaletta ja henkilöstipendihakemuksia 23.

Henkilöstipendien kriteereissä painotettiin ohjaajan taitoja ohjata pitkäjänteisesti ja samalla uusia ohjaustapoja soveltaen. Huomiota kiinnitettiin myös ohjaajan omaan kouluttautumiseen sekä ohjaustyössä tarvittavaan erityisosaamiseen, kuten kykyyn luoda hyvää ilmapiiriä ja antaa tilaa toisille.

Alla johtokunnan perustelut stipendin myöntämiseksi:

Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit -yhdistyksen kansantanssiryhmän ohjaaja Riitta Kangas on toiminut yhdistyksessä aktiivisena jäsenenä, johtokunnan jäsenenä, puheenjohtajana sekä erityisesti ohjaajana vuosien ajan. Hän tuo ryhmän ohjelmistoon perinteisiä suomalaisia kansantansseja ja ylläpitää siten ansiokkaasti kan-

sanperinnetietoutta. Lisäksi Riitta Kangas on osallistunut lukuisiin valtakunnallisten yhdistysten koulutustilaisuuksiin sekä yhdistyksemme jäsenenä että ohjaajana.

Riitta Kangas laatii ja harjoituttaa eri esiintymisiin liittyvät ohjelmistot sovittaen ne kulloinkin osallistujien iän ja kunnan mukaisesti. Hänellä on tällä hetkellä ratkaiseva rooli siinä, että yhdistyksen jo ikääntyvät jäsenet voivat harrastaa tanssia, ylläpitää jo vuosia sitten opittujen koreografioiden esityksiä, mutta myös oppia jatkuvasti uusia tansseja ja sovituksia sekä omaksi iloksi että esiintymisten ohjelmistoihin.

Haemme Riitta Kankaalle Helli Suomisen stipendiä huomionosoituksena suomalaisen kansantanssin hyväksi tehdystä mittavasta työstä ja toivomme, että hän jaksaa toimia Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit -yhdistyksen kansantanssiryhmän ohjaajana vielä pitkään.

Riitta auringonkukkia poimimassa Seutulassa 10.8.2019. Kuva Matti Lankinen

Pysäyttävä koronavuosi 2020

Vuoden alussa saimme lukea jostain uudesta mysteeriviruksesta, kruunupäisestä hirviöstä, joka sairastuttaa suurta joukkoa ihmisiä Kiinassa. Mikä lie?

Helmikuussa mietittiin: mitäpä, jos virus leviää tänne Suomeenkin? Eipä kai.

Jatkoimme siis iloisina ja innoissamme harjoituksia Ristipurossa, olihan tulossa mukavia esiintymisiä ja tapahtumia. Valmistelimme Pilkistystä ja suunnittelimme Europeaden ohjelmia ja tansseja. Simo ja Raija miettivät majoitusta Klaipedassa, yhdessä pohdittiin matkustusvaihtoehtoja Liettuahan ja Matti tutustui osallistujamaksuihin. Minulla oli mietittynä paljon tanssisikermiä eri puolilta Suo-

mea. Opettelimme kolmen ryhmissä suomalaisten yhteistanssit: Kolmeinen, Kuuden kolmeinen, Kolo-moospolokka ja Yhdeksäinen.

Maaliskuun puoleen väliin päästyämme olimmekin jo tosiasioiden edessä. Korona leviää Suomessa.

Yhteiset tapaamisemme keski-viikkoisin loppuivat yhtäkkiä 18.3. koronatilanteen vuoksi Harjoitukset peruttiin ensin kolmeksi viikoksi ja lopulta kevätkauden loppuun. Saimme päivittäin kuulla uusista rajoituksista; yli 70-vuotiaat määrättiin karanteeniin kotiin, vanhukset suljettiin turvaan ovien taakse hoitokodeissaan, Uudenmaan rajat pantiin kiinni, kokoontumisia rajoitettiin, työpaikat tyhjenivät, etätöihin patistettiin

Kimaran päiväkodissa kokoontunut ryhmä 30.9.2020. Kuva Matti Lankinen

muiden lisäksi myös koululaiset, busseilla ja junilla matkustelu loppui, vessapaperia hamstrattiin ja maskien käytöstä kinasteltiin.

Istuin ihmeissäni keskiviikkoilat kotona koronauutisia kuunnellen. Sanna Marin tuijotti minua suurilla silmillään tv:stä ja luetteli rajoituksia ja kehotti käsiens pesuun ja yskimään hihaan. Käsidesit loppuivat kaupoista. Vieraita ei voinut kutsua, lastenlapsia ei saanut tavata, kauppaan menokin tuntui vaaralliselta. Työnsin harjoituskassini Tanhuvakkoinen vaatekomeroon parempia aikoja odottamaan. Siirsin kansanmusiikki-CD:t pois työpöydältä tilaa viemästä. Tilalle pinosin kirjoja ristisanatehtäviä ja sudokuita. Europeade peruttiin, Pilkistys jäi järjestämättä, samoin Seurasaarifolk ja City Folk. Kesän isoja tapahtumia

Tarjan 60v onnitelut 23.9.2020 ja Raijan 60v onnitelut 30.9.2020. Kuvat Matti Lankinen

järjestettiin virtuaalisesti, olimme kaikki vähän ymmällämme.

Kesä meni pihatöitä tehden ja naapurin mummon kanssa lenkkeillen. Mökillä saassa oli turvallista.

Jippii, kesän lopussa koronan leviäminen oli rauhoittunut ja syyskuussa aloitimme taas harjoitukset, nyt Kimaran päiväkodissa Askistossa. Oli ihana taas tavata. Välimatkoja emme voineet pitää emme myöskään maskeja. Käsiiä pestiin ja käsidesiä kului. Mukaan tuli myös Avorannan Hannu, olipa mukavaa. Kertasimme vanhoja tansseja, nopeasti ne olivatkin unohtuneet ainakin minulta. Suunnittelimme Pilkistyksen järjestämistä vaikkapa joulukuussa. Yhteistä iloa kesti 6 harjoituskertaa, sitten kokoontumisia taas rajoitettiin ja tanhuharjoituksemme päätettiin lopettaa ainakin vuoden loppuun.

Elämämme on mullistunut, korona on muuttanut ajatteluamme ja toimintaamme. Pienen pieni virus on pysäyttänyt maailman, sairaalat täyttyvät ja tartunnat lisääntyvät. Mutta ehkäpä jo vuoden päästä voisimme hengittää vapaammin ilman maskeja ja ilman pelkoa. Ehkäpä saamme taas halata ja nauuraa yhdessä kansantanssin askelikköjen kiemuroissa. Sitä päivää odotellessa!

Voikaa hyvin.

Rauhallista joulun odotusta kaikille.

Riitta

PUUKKOHARRASTAJA SIMO

Ryhmämme tanssinharrastaja Simo Gröhn on jalkojensa liikuttelun lisäksi aina pitänyt käsillä tekemisestä . Kolme vuotta sitten hän innostui puukoista. Plakkarissa oli pikkupoikana enolta saatu kainuulainen Tommi-puukko, mutta 2017 Simo hakeutui Vantaan Aikuisopiston kurssille. Siellä syntyivät ensimmäiset puukot. Sitten hän on ollut parilla muullakin kurssilla ja omassa autotallissa on nyt jo hyvin varusteltu ”man cave”, jossa syntyy kaiken aikaa lisää.

Puukon valmistus sisältää monenlaisia käsityötaitoja. On terän taontaa, lestan veistelyä, kahvan hiontaa, messinkihelojen valantaa, nahkatupen ompelua ja koristelua. On puukkojakin monenlaisia, Simon arsenaalista löytyy kaikenlaisia eri materiaaleista valmistettuja esineitä pienistä sieniveitsistä japanilaiseen terään tehtyyn huippu-terävään keittiöveitseen .

Kainuulaisilla on oma puukkoerikoisuutensa, Tommi-puukko,

jonka tunnistaa sen mustapunaisesta tupesta. Sellainen on Urho Kekkosellakin ollut eräreissuilla mukana ja sellaisia hän on kuulemma antanut lukuisia lahjaksikin. Simo on ollut Kuusamossa opettelemassa paikallisten taitajien kurssilla ja nyt Tommi-puukkojakin on syntynyt useampi.

Mikä puukkojen tekemisessä viehättää ? -Niinkuin käsillä tekemisessä muutenkin, että saa näkyvää aikaiseksi. Onko tähän harrastukseen helppo ryhtyä ? - Alussa pitää hankkia monenlaisia työkaluja, hiomakoneita, sahoja sun muita, minkä takia ensimmäisille puukoille kertyy hintaa. Kurseilla oppii asioita, varsinkin kun käy eri opettajien kurseilla.

Kävin katselemassa Simon puukkoja hänen kotonaan . Sieltä tultuani otin keittiössä jonkin muovikahvaisen keittiöveitsen käteeni. Ihan toimiva, mutta kuinka paljon kauniimpia olivat Simon käsityönä tekemät !

Ylemmän puukon kahva on tummaa pähkinäpuuta ja alempi tuohia. Terien päällä on puiset lestat, joiden päälle tupinahka pingotetaan

Pähkinäpuinen puukko ja sen tuppi.

Tuohikahvan valmistusprosessiin kuuluu mm. tiiviiksi puristetun tuohipinkan kuuminen uunissa, mikä liimaa tuohenpalat tiiviisti toisiinsa

Vasemmalla kaksi tuohipuukkoa, terät on hankittu kainuulaiselta terien takojalta Mauri Heikkiseltä. Oikeanpuolinen puukko on vielä työn alla, terä ruotoineen on liimattu kahvan aihioon, mutta kahva on vielä hiomatta ja messinkihelat viimeistelemättä.

Tuppi valmistumassa. Nahka-aiho on kasteltu ja yläreunassa näkyvillä leveäleukaisilla pihdeillä pingotettu lestan ja kahvan päälle kireäksi. Naskalilla on tehty reiät ja neuloilla ommeltu tuppi kiinni. Ruokailuveitsellä -Hackmanin

Savonia-sarja toimii -nahka nyylataan eli silitellään lestan ja kahvan päälle niin että niiden muodot tulevat näkyviin.

Puukontekijä Simo kurssilla Kuusamossa. Puukon tuppi ommellaan kahdella neulalla vuorotellen kummaltakin puolen pistellen.

Jääkäri-Tommi on tavallista järeämpi versio Tommi-puukosta, tässä Simon käten töitä kurssilta Nastolasta.

Jääkäri-Tommin tuppi vielä ilman väriä, värjäykseen käytetään ns. Narvivärejä. Painanteiden tekemiseen on erilaisia koristestansseja, puikkkoja ja itsekehitettyjä välineitä Virkkuukoukkukin toimii!

Katseli ja kirjasi: Tarja Lahtinen, kuvasi Simo Gröhn

KANSANTANSSIJA FLAMENCON PYÖRTEISSÄ

Aloitin muutama vuosi sitten harrastaa flamenco. Olen siitä kovasti pitänyt. Kansantanssiharrastus antaa siihen jotain valmiuksia, mutta toisaalta myös perspektiiviä katsella sitä toisen tanssilajin harrastajan silmin. Miltä tulinen espanjalainen flamenco vaikuttaa suomalaisten kansantanssien harrastajasta?

Flamenco on eteläisestä Espanjasta peräisin olevaa, erityisesti romanien kulttuuripiireissä syntynyttä laulua, soittoa ja tanssia. Flamencon tanssilajeja on kymmeniä, kuten vaikka meillä on valssi, tango jne. Olen siis ihan aloittelija, enkä voi väittää tietäväni lajista enempää kuin mitä aloittelija tietää ja omat kokemukseni kertovat.

Ensinnäkin tahti on haaste. Suomalaisissa tansseissa rytmi on niin tasaisesti toistuvaa ja iskut selkeitä, että tahdissa pysymiseen ei tarvitse paljon kiinnittää huomiota, ja on helppo tajuta, missä kohtaa seuraava liikesarja alkaa. Flamencossa

tahdissa pysyminen vaatii tosi tarkkaa kuuntelua.

Niissä muutamissa koreografioissa, joita olen harjoitellut, olen kertakaikkiaan ottanut jotain tukipisteitä - esim. kahden kitaranrämpäytyksen jälkeen liikkeelle tai näitä askelia otetaan (siis laskeetaan!) 12 kappaletta tai kun laulaja laulaa ”Ayrton Senna”, sitten kopistellaan jne. (oikeasti laulaja lauloi kai ”Alto en la sierra”, korkealla vuorilla). Ja koko ajan silmä kovana seurataan opettajan liikkumista. Tarpeeksi monen toiston jälkeen alkaa jotain jäädä musiikin tahdittamaan lihasmuistiin.

Musiikki on kovin tunteellista, ja tunteen palosta tempo voi hidastua tai kiihtyä, sitä pitää tietysti myös seurata.

Kengät ovat makeat. En pidä yleensä korkokengistä, mutta näissä kengissä on mukava lesti ja reilut kannat. Ennen kaikkea kantoihin ja päkiöihin on hakattu naulo-

ja, joten tanssiin olennaisesti kuuluvat koputukset nasahtavat vai-vatta ja ääntä lähtee. Ei tarvi kuin saada tahti kohdilleen....

Flamencossa käsillä on iso rooli. Käsia pyöritetään ranteesta ja sormet seuraavat sulokkaalla viuhkamaisella liikkeellä. Käsivarret piirtävät laajoja ja yllättävän nopeita kaaria. Pieni kansantanssija on ihan hukassa, kun on tottunut miettimään vain jalkoja. Raajoja tuntuu olevan kertakaikkiaan ihan liikaa – kun jalat saa menemään oikein, kädet heiluvat ties missä, ja toisinpäin. Oikeiden liikeratojen löytäminen käsille on haasteellista. Kolmiulotteista lähiavaruutta riittää, mille korkeudelle, kuinka etäälle, kuinka eteen

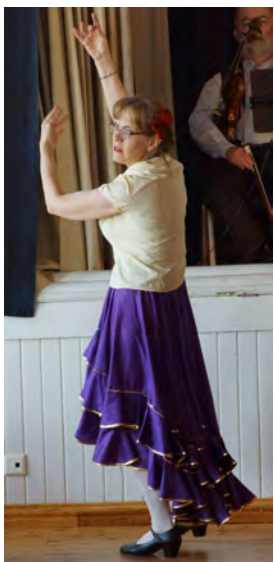
telmissä kuin tyypillisesti meikäläisiä tansseja. Esiintymisen suhteen ei ole kriittistä, onko mukana 7 tai 8 yksittäistä tanssijaa, meidän tansseissa taas se on ihan keskeistä, jos 4 paria on tarkoitus olla.

Myöskään mitään muistiin tallettuvia tansseja ei ole tullut vastaan, siis sellaisia kuin meillä on vaikka Katrilli Repolasta tai Menuetti Lappjärdistä. Koreografiat ovat olleet ryhmien opettajien tekemiä.

Tämä saa huomaamaan sen, miten arvokas ja rikas perinne meillä on talletettuna. On hauska tanssia noita meidän vanhoja tansseja ja tietää, että jo yli sata vuotta sitten ihmiset tapailivat juuri noita samoja askelia näiden sävelmien tahdissa.

Mutta maaottelustahan ei ole kyse. On vain mahdollittoman mielenkiintoista nähdä minkälaisia tanssimisen tapoja on eri kulttuurien piirissä kehittynyt. Ja arvokasta tuntea oma perinteensä.

Tarja Lahtinen

tai sivulle pitää käsivarret nostaa.

Iso ero on tietysti se, että flamenco tanssitaan lähinnä yksilötanssina, ei sellaisissa 4 parin tai 8 parin muodos-

Tanssien pyörteissä – square dance, aikuisbaletti ja Scottish highland

Jokunen vuosi sitten ystäväni ehdotti minulle ja Tuijalle, että haluaisimmeko tulla tutustumaan square danceen. Menimme sitten, ja sillä tiellä yhä olemme. Square dance on amerikkalainen neliötanssi, jossa liikutaan ”caller”in antamin ohjein. Ainoa askellaji on kävely, mutta kuviot, jotka kävelen muodostetaan voivat olla hyvinkin haastavia. Lisäksi joissain kuvioissa pitää tietää, mitä teen, kun lähdenkin tältä paikalta enkä tuolta. Musiikkina käytetään ihan nykyaikaista musiikkia, poppia, kantria, joskus jopa joululauluja. Tanssissa siirrytään tasoilta toiselle ja kullekin tasolle on määriteltynä ”call”it, jotka pitää osata, jotta pystyy tanssimaan sen tason tansseja. Itse tanssin tällä hetkellä tasolla A1.

Kansantanssista ei juurikaan ole tukea square dancen harrastamiseen. Askellajit ovat kansantanssissa monipuolisemmat. Tanhussa opettelemme muistamaan tanssien koreografian, kun taas square dancea mennään aina sen hetken ohjeen mukaan. Tosin jotain loogiikkaa siinäkin ilmeisesti on havaittavissa, koska ainakin pidempään tanssineet osaavat usein ennakoida seuraavaa ohjetta. Mutta samanlaista yhteistä tanssin riemua kummassakin on löydettävissä.

Reilu vuosi sitten toteutin monivuotisen haaveeni ja aloitin aikuisbaletin. Baletti lajina lienee kaikille tuttu. Miksi halusin tanssia balettia? Uskon, että siitä on minulle apua liikkuvuuden ja tasapainotai-

Kuvat Pilkistyksestä 2019, Matti Lankinen

tojen ylläpitämisessä ja siihen se onkin ollut hyvä apu. Ensimmäisen vuoden kävin paikallisen jumppaseuran tarjoamalla tunnilla. Nyt tämän syksyn olen osallistunut etänä pidettävälle tunnille. Minun tietokoneeni kamera kuvaa minua, jolloin opettaja pystyy ohjaamaan ja neuvomaan tunnin aikana. Monesti tuntien jälkeen on tosi lämmin, vaikka olen ”vain niiiailut”. Koska tuntini ovat etänä, ei samanlaista yhdessä tanssimisen tunnetta tule, vaikka meitä muitakin siellä on ja minäkin pysytyn näkemään heidät ruudulla. Minulle baletti onkin enemmän kuntoilua ja itsestä huolehtimista.

Tämän syksyn uutuus on Scottish highland (Sh). Balettiopettajani tarjosi etänä myös Sh:n harrastamista ja innostuin kokeilemaan. Sh:n askellus pohjaa balettiin ja onkin heidän versionsa baletista. Siinä kun baletissa pyritään tietynlaiseen sulokkuuteen ja vaivattomuuden näköisiin suorituksiin, Sh:ssa liikkuminen on teräväm-

pää, ja opettajamme mukaan ”kuin ninjamaista”. Käsien asennoissa on eniten poikkeavuutta. Sh:ssa ne ovat yksinkertaisemmat. Jalkojen asennoissa ja liikkeissä on hyvin paljon samankaltaisuutta, mutta Sh:ssa ollaan koko tanssin ajan seisoen päkiöillä. Tämän tanssin harrastus on

minulle aika lailla yksinomaan aerobista kuntoilua: kun olet koko tunnin seissyt päkiöillä ja hyppinyt, olet aika lailla valmis suihkuun!

Kertoili Minna

Eläkepäiviä kanalanhoitajana

Kuten useimmat tietää jäin puolitoista vuotta sitten eläkkeelle. Ajatukseni oli että hankin kotitarvekanalan, jossa olisi kymmenkunta kanaa ja tietysti kukko. No näin kävi. Mutta hiukan tämä lähti lapasesta ja kuinka ollakaan nyt puolen-toista vuoden kuluttua meillä on liki 50 nokkaa. Rotuja on näiden tehareiden eli tehokanojen lisäksi araukanoja, kääpiökocheja, silkkikana, brahma ja näiden lisäksi liuta Kalle-kukon ja tehareiden sekoituksia.

Ehkä on paikallaan kertoa kuvilla millaisia pörröpäitä meillä on. Hän on meidän koko kanalan boss Kalle kukko.

Hän matkusti meille heti alussa Kuopiosta, laulaa kyllä ihan suomeksi ehkä pieni savolainen vivahde. Hän on rodultaan brahma.

[Brahma kana - Siipikarjarotujen ensyklopedia \(zooenc.eu\)](#)

Hän on myös rodultaan brahma. Näitä kanoja meillä on kaksi nimeltä Tiina ja Reeta.

He munivat hempeän vaaleanpunaisia munia.

Näitä meillä on se kymmenkunta eli tavallisia tehokanoja. Pitävät muuta kanat ojennuksessa tarhassa. He ovat tehokkaita munijoita ruskeine munineen. Lisäksi meillä on myös valkoisia. Kun ne alkoi meillä munimaan totesi meidän lapsenlapsi että näähän on kaupanmunia. =D

Hän on rodultaan araukana.

Araucana on alkujaan [Chilestä](#) peräisin oleva [kanarotu](#). Se munii sinisiä [munia](#).

Araucana-tyyppisiä kanoja on tuotu [Eurooppaan](#) ensimmäistä kertaa 1900-luvun alussa. Monilla rodun kanoilla on [geeni](#), joka yhdeltä vanhemmalta perittyinä aiheuttaa höyhentupsut pään sivuille, mutta molemmilta vanhemmilta perittyinä johtaa kuolemaan.

Näitä meillä on nyt 5 joista kaksi jo munii, kauniin vihreitä munia ja kolmea odotellaan.

Hän on Raita, silkkikana, johon tuen siitä että hänellä oli poikasena tumma raita pään päällä. Hän tuli meille Sotungista, jossa oli haudottavana 6 munaa ja kaksi kuoriutui. Mutta kuten usein näissä käy, toinen menehtyi ja Raita tuli meille toisten poikasten joukkoon. Pieni mutta terhakka kipittäjä.

Siltajoen Sirkus - kanamaisia kirjoituksia: Rotuesittely: Silkkikana - VIERASKYNÄ

Hän on kääpiö-kochi. Näitä tuli meille neljä Järvenpäästä. Tämä valkoinen ja kolme ihan mustaa. Pieniä hauskoja jutteli-joita. Kun asutut kanalaan niin he alkaa seurustella minulle. Asiaa riittää....niin kauan kunnes saavat jotain herkkua. =)

Kääpiö-kochin kana
(Kiinalainen kääpiökana) - Siipikarjarotujen ensyklopedia (zooenc.eu)

Hän aloitti juuri munimaan. Tosin munan koko on noin miehen peukalonpään kokoinen.

Lisäksi meillä on nyt liuta pieniä poikasia, jotka toivottavasti ovat kanoja ja toivottavasti alkavat keväällä munimaan.

Nyt, kun olen meidän Kaisan kanssa mukana erilaisissa kanaryhmissä, niin olemme huomanneet kuinka valtavasti erilaisia ja näköisiä kanarotuja on.

Mutta hauskaa puuhastelua tämä on...ainakin toistaiseksi.

T. Annukka

Tein Itse Kotiolutta

Maatilallamme on tuotettu oluen valmistuksessa käytettävää mallasohraa n. 50 vuotta. Miten olutta saadaan ohrasta? – tästä kiinnostuin ja päätin kokeilla oluen valmistusta ohranjyvistä alkaen.

Valitsin siilosta n. 100 kg mallasohraa, lajittelin siitä kaikki pienet jyvät (alle 2,5 mm) ja roskat pois. Ensiksi täytyi ohra mallastaa. Otin arviolta 2 ämpärillistä ko. ohraa ja kaadoin ne vesialtaaseen, koska jyvät piti saada idätettyä. Itämisen aikana jyvien entsyymitoiminta käynnistyy ja niihin muodostuu tärkkelyksestä sokereita. Vajaan viikon liotuksen jälkeen ohra oli itänyt sen verran, että päätin lopettaa mallastuksen.

Nyt itäneet jyvät oli kuivattava ja teimme sen kotiuunissa kun parempaa konstia ei ehditty kehitellä. Paahdoimme vielä osan jyivistä muurikalla tummiksi, kun kuvittelimme niin saavamme sopivan tummaa ja pähkinäistä olutta. Tuo oli turhaa, koska riittävä tummuus muodostui jo uunikuivauksessa.

Tämän jälkeen oli hankittava oluen panemiseen tarvittavaa laitteistoa: iso kattila, humalaa, käymisastia, hiivaa, pulloja, sekä lämpömittari sekä lappoletku ja korkituslaitteet. Kaikki tämä löytyy esim. Vantaan Petikon Panimonurkka –liikkeestä. Siellä sain rouhittua myös maltaat sopivaan karkeuteen.

Nyt pääsin itse hommiin. Sopivan reseptin löytäminen teettää aluksi päänvaivaa. Sitten sain yhden perusohjeen – 20 litraa vettä ja 5 kg mallasta. Nämä sitten kattilaan ja lämmitetään n. tunti kaasukeittimellä 65 asteen lämmössä (lämpö ei yli 70) . Sitten mallasrouhe (mäski) siivilöidään liemestä ja jäljelle jää n. 20 l nestettä, vierrettä. Nyt näkyy jo tulevan oluen väri.

Nyt aloitetaan vierteen keitto n. 100 asteessa. Heti alkuvaiheessa laitetaan n. 20 gr humalaa keitokseen. Keittämistä jatketaan n. 1.5 tuntia ja vielä loppuvaiheessa lisätään humalaa n. 20 gr. Humalat tulevat lähinnä Saksasta, Britanniasta, USAsta ja Uudesta-Seelannista. Myös kotimaista humalatuotantoa ollaan käynnistämässä, kunhan löydetään sopivat lajikkeet ikivanhoista humalakannoista. Ensimmäisessä oluessa käytössäni oli East Kent Goldings ja Target -humalat. Eri nimikkeitä on saatavilla satoja joten aloittelijalle aikamoinen viidakko. Kaupassa iskivät mulle nuo käteen.

Keiton jälkeen vierre on jäähdytettävä mahdollisimman nopeasti n. 25-30 asteen lämpötilaan. Aloitetaan vierteen hiivaus, jotta saadaan oikeat maut ja alkoholiprosentit olueen. Tuossa vaiheessa on hygieniä tärkeää, jotta käymisastian ei pääse vieraita pököjä tai hiivakantoja. Erilaisia hiivoja on myös kymmeniä, joten parempi pyytää vain kaupasta jotain vasta-alkajalle sopivaa. Mulla käytössä oli ranskalainen Safale 11,5 gr. Hiiva kaadetaan vain vierteen päälle ja kannet suljetaan vesilukolla pariksi viikoksi.

Parin viikon käyttämisen jälkeen olut pullotetaan lappoamalla. Ennen korkitusta pulloihin laitetaan pari tablettia sokeria, jotta saadaan oluesta mukavan kuohuvaa. Sitten vain odotellaan taas 1-2 viikkoa, jonka jälkeen olut pitäisi olla valmista nautittavaksi. Itse lisäsin muutaman litran vettä vierteeseen

keiton jälkeen, koska oluesta oli tulossa tosi tummaa. Alkoholipitoisuutta en mitannut mutta arviolta siitä tuli noin keskioluen vahvuista.

Olli Uusi-Eskola

SYYSKOKOUKSEN 2020 PÄÄTÖKSIÄ

Seura piti syyskokouksensa 18.11.2020 Päkaksessa, olosuhteista johtuen osittain etänä.

Johtokunnan puheenjohtajana jatkaa Raija Hukkanen, ja jäseninä Simo Gröhn, Tuija Pirttikoski, Simo-Pekka Lindström, Anna-Liisa Uusi-Eskola, Tarja Lahtinen ja Minna Suokas-Ikonen

Jäsenmaksun suuruudeksi vuodelle 2021 päätettiin johtokunnan esityksen mukaisesti 45 euroa aikuisilta ja 40 euroa lapsilta eli alle 16-vuotiailta.

Toimintasuunnitelman mukaan yhdistyksessä toimivat aikuisten tanssiryhmä ja pelimanniyhtye, jotka harjoittelevat viikoittain. Suunnitelmissa on monenlaista toimintaa, mutta vallitsevan koronavirusepidemian takia niiden toteutuminen on epävarmaa. Tiedetään jo, että Folklandia-risteily tammikuulla 2021 on peruttu, samoin Nordlek-tapahtuma Tampereella heinäkuussa 2021.

SKY/KTNL:n kesäjuhla olisi ollut tämän yhteydessä. Muita suunnitelmia ovat mm. kaikkien ryhmien yhteinen pelimanni- ja kansantanssitapahtuma Pilkistys keväällä 2021 ja pelimanneilla mm. Kaustisen kansanmusiikki-juhlat kesällä 2021. Toteutuminen jää nähtäväksi.

Toimikunnat ja niiden puheenjohtajat valittiin seuraavasti:

- ♦ Tiedotustoimikunta -Tarja Lahtinen
- ♦ Järjestelytoimikunta -Tuija Pirttikoski
- ♦ Edustaja Pâkas-yhdistyksen hallituksessa - Simo Gröhn, varajäsen Matti Lankinen
- ♦ Edustaja Kaamospelit-yhdistyksessä Antti Keipi
- ♦ Edustaja Seurasaaren kansantanssitoimikunnassa Riitta Kangas

Tarja Lahtinen

Loppusanat

Lehdestä tuli tällä kertaa suuri harrastusnumero. Normaali toimintamme on ollut melko hyödyksissä, joten päätimme kertoa, mitä kaikkea muuta seuramme jäsenet ovat harrastaneet. Iloinen uutinen on ohjaajamme Riitta Kankaan saama stipendi, sen perusteluihin yhdymme kaikki ! Lämpimät onnittelut Riitalle!

Tarja

YHTEYSTIETOJA:

JOHTOKUNTA 2021:

- * Raija Hukkanen, puheenjohtaja, 0400-628 096
- * Simo Gröhn, sihteeri, puh. 050-318 0136
- * Tuija Pirttikoski, puh. 040-873 6195
- * Anna-Liisa Uusi-Eskola, puh. 044-346 3723
- * Tarja Lahtinen, puh. 040-742 3181
- * Minna Suokas-Ikonen, puh. 050-302 8012
- * Simo-Pekka Lindström, puh. 040-554 0799

AIKUISRYHMÄN OHJAAJA:

- * Riitta Kangas, riitta.kangas@kolumbus.fi, 050-358 6491

LAPSIRYHMIEN OHJAAJA:

- * Tuija Pirttikoski, puh. 040-873 6195

PELIMANNIT:

- * Simo-Pekka Lindström, puh. 040-554 0799

INTERNET:

www.spelarit.fi / www.spelarit.net

Lehti löytyy osoitteesta: www.spelarit.fi/Lehti/

Kansi: Ohjaajamme Riitta Kangas tanssimassa Kampin palvelukeskussa 28.3.2019
Kuva Matti Lankinen

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry
Tiedotustoimikunta